

Vlaamse
Nutsregulator

Consultatieverslag

van 20/03/2026

met betrekking tot de consultatie CONS-2026-01 over de wijziging van het Technisch Reglement Distributie Elektriciteit (TRDE)

Inhoud

1. Verloop van de procedure tot wijziging van het TRDE	3
1.1. Toepasselijke regelgeving	3
1.2. Stakeholderoverleg	3
1.3. Publieke consultatie CONS-2026-01	3
1.4. Vervolgtraject	4
2. Reacties Vlaamse Nutsregulator op de ontvangen input en motivatie wijzigingen	5
2.1. Uitbreiding toepassingsgebied technische flexibiliteit naar batterijen met vermogen onder 1 MVA	5
2.1.1. Overzicht van de belangrijkste consultatiereacties	5
2.1.2. Reactie Vlaamse Nutsregulator	7
2.2. Verruiming van de technologiekeuze voor telecontrole	9
2.3. Introductie van bepalingen omtrent de niet-beschikbaarheidsplanning	9
2.3.1. Overzicht van de belangrijkste reacties	9
2.3.2. Reactie VNR	10
3. Finaal overzicht van wijzigingen ten opzichte van geconsulteerde tekst	10
4. Bijlage	11

1. Verloop van de procedure tot wijziging van het TRDE

1.1. Toepasselijke regelgeving

Art. 4.2.1 van het Energiedecreet bevat, naast de rechtsgrond voor de vaststelling van de technische reglementen door de Vlaamse Nutsregulator, waaronder het Technisch Reglement Distributie Elektriciteit ('TRDE'), ook de werkwijze met betrekking tot de vaststelling ervan:

§1. De Vlaamse Nutsregulator stelt, na voorafgaandelijk stakeholdersoverleg, een ontwerp van technisch reglement op voor het beheer van het elektriciteitsdistributienet, het aardgasdistributienet en het plaatselijk vervoernet van elektriciteit. Dit ontwerp van reglement wordt vervolgens ter consultatie aan de marktpartijen voorgelegd.

Zoals hieruit blijkt, moet eerst een ontwerp van technisch reglement, na stakeholdersoverleg, worden opgesteld door de Vlaamse Nutsregulator, en daarna moet dit ter consultatie aan de marktpartijen worden voorgelegd.

1.2. Stakeholdersoverleg

Om de voorstellen en ideeën van wijziging van het TRDE toe te lichten en feedback van de belanghebbenden te verzamelen, organiseerden we een stakeholdersoverleg op 6 februari 2026.

De door ons getoonde presentatie en een verslag van de mondelinge reacties tijdens het overleg werden na afloop op onze website geplaatst.¹

1.3. Publieke consultatie CONS-2026-01

Met de input van het belanghebbendenoverleg stelden we een voorstel tot wijziging van het TRDE op. Dit voorstel werd toegelicht aan de hand van een consultatienota (CONS-2026-01).²

Het voorstel tot wijziging van het TRDE werd door ons publiek geconsulteerd. De consultatietermijn liep van 13 februari 2026 tot en met 4 maart 2026 (14 werkdagen).

We ontvingen officiële reacties op de consultatie vanwege:

- Arcade
- Bnewable
- C-energy
- Elia Transmission Belgium nv | Transmissienetbeheerder en beheerder van het plaatselijk vervoernet van elektriciteit,
- FEBEG vzw | Federatie van de Belgische Elektriciteits- en Gasbedrijven,
- Febeliec vzw | Federation of Belgian Industrial Energy Consumers

¹ Zie: <https://www.vlaamsenutsregulator.be/consultaties>

² Consultatiedocument van de Vlaamse Nutsregulator van 13 februari 2026 met betrekking tot de wijziging van het Technisch Reglement voor de Distributie van Elektriciteit in het Vlaamse Gewest, zoals goedgekeurd bij beslissing van de Vlaamse Nutsregulator van 24 maart 2023 (BESL-2023-07) en gewijzigd bij beslissing van de Vlaamse Nutsregulator van 22 november 2024 (BESL-2024-106), raadpleegbaar via: <https://www.vlaamsenutsregulator.be/consultaties>

- Fluvius System Operator cv | Werkmaatschappij van de tien Vlaamse elektriciteitsdistributienetbeheerders,
- Infrabel | Beheerder van het tractienet spoor³
- ODE Vlaanderen | Organisatie voor Duurzame Energie-Vlaanderen
- YUSO NV

In dit consultatieverslag beschrijven we op welke wijze we met de ontvangen reacties zijn omgegaan.

1.4. Vervolgtraject

De ontvangen input van de belanghebbenden was dienstig voor het vaststellen van de wijziging van het vigerende TRDE, door de raad van bestuur van de Vlaamse Nutsregulator bij beslissing van 20 maart 2026 (BESL-2026-39).

³ Overeenkomst artikel 2, 43° bis van de federale elektriciteitswet.

2. Reacties Vlaamse Nutsregulator op de ontvangen input en motivatie wijzigingen

De ontvangen consultatiereacties worden weergegeven in bijlage. Daarbij geven we, per afzonderlijke opmerking die deel uitmaakt van de consultatiereacties, telkens onze argumentatie weer: we geven aan hoe we met elke opmerking zijn omgegaan. Als de opmerking leidde tot een aanpassing van de door de Vlaamse Nutsregulator geconsulteerde tekst, dan wordt dit eveneens weergegeven.

De algemene toelichting die u hierna aantreft, dient voornamelijk om de grote lijnen van de ontvangen consultatiereacties te schetsen evenals de reactie van de Vlaamse Nutsregulator daarop. Als zodanig kan deze ook dienen als leidraad bij het lezen van de bijlage bij dit consultatieverslag. We focussen daarbij op de belangrijkste reacties en argumenten en geven geen exhaustief overzicht van alle ontvangen reacties. Hiervoor verwijzen we naar het Excelbestand in bijlage.

2.1. Uitbreiding toepassingsgebied technische flexibiliteit naar batterijen met vermogen onder 1 MVA

2.1.1. Overzicht van de belangrijkste consultatiereacties

Een groot aantal partijen gaven tijdens de consultatie hun feedback over de uitbreiding toepassingsgebied technische flexibiliteit naar energieopslagsystemen met kleiner vermogen.

Drempelwaarde van 100 kVA voor opslaginstallaties

Eén aspect dat wordt aangehaald in de verschillende consultatiereacties is deze van de drempelwaarde van 100 kVA vanaf dewelke een opslaginstallatie uitgerust wordt met telecontrole.

Bnewable geeft in zijn reactie aan dat de drempel van 100 kVA als grens onvoldoende gemotiveerd en mogelijks te vergaand is. Ze stellen voor om een grens van 200 kVA (cf. de drempels voor steuncertificaten voor warmtekrachtkoppeling) of 250 kVA (cf. Synergrid voorschrift C2/112) te nemen.

Febeg formuleerde een gelijkaardige reactie en stelt vast dat de grens van 100 kVA is vastgelegd zonder voorafgaande kosten-batenanalyse. Febeg blijft voorstander van een degelijke kosten-batenanalyse voor de bepaling van de grenswaarde, maar is van mening dat de verplichting tot telecontrole bij energieopslagsystemen vanaf 100 kVA buiten proportie is. Febeg stelt daarom voor om de drempel op 250 kVA te leggen. Dit is namelijk de drempel die ook in het Waalse gewest gehanteerd wordt. Verder wijst Febeg er ook nog op dat het hanteren van een grens van 250 kVA de mogelijke discriminatie vermijdt tussen opslaginstallaties met een vermogen kleiner dan 250 kVA, die zowel op laagspanning als middenspanning aangesloten kunnen worden (cf. Artikel 2.2.3 §2). Ook Bnewable maakte een gelijkaardige opmerking.

Febeliec verwijst in zijn reactie eveneens naar de drempelwaarde van 250 kVA die van toepassing is in het Waalse Gewest, en stelt de vraag of het niet opportuun is hiermee te aligneren teneinde door harmonisatie lagere systeemkosten na te streven.

Ook ODE stelt voor om de drempelwaarde van 250 kVA te hanteren en verwijst, naast de situatie in Wallonië, ook naar de mogelijke discriminatie ten opzichte van opslagsystemen aangesloten op het laagspanningsnet waarbij geen verplichte telecontrole wordt opgelegd.

Ten slotte uit ook YUSO fundamentele bezorgdheden bij de voorgestelde verlaging van de drempelwaarde naar 100 kVA voor energieopslagsystemen en wijst hiervoor op de onevenredige kostenimplicaties voor KMO's en prosumenten. Een bezorgdheid die ook terugkomt in de consultatiereactie van C-energy.

Naast de verschillende marktpartijen gaven ook de netbeheerders hun feedback op deze geconsulteerde wijziging. Fluvius geeft aan het principe van een verlaging van de huidige drempelwaarde voor verplichte telecontrole bij energieopslagsystemen te onderschrijven en wijst erop dat de keuze van de drempelwaarde (i) voldoende netimpact moet afdekken (ii) strategisch ontwijkgedrag moet vermijden en (iii) praktisch uitvoerbaar en uitlegbaar moet blijven. Als dusdanig, acht Fluvius een drempelwaarde van 100 kVA voor energieopslagsystemen verdedigbaar en wenselijk. Fluvius merkt op dat alternatieve drempels (bv. 200 kVA of 250 kVA) op zich verdedigbaar zijn, maar dat deze minder robuust zijn tegen strategisch gedrag en een aanzienlijk deel van het relevante vermogenssegment buiten scope laten.

Elia geeft aan dat ze de waarde van 100kVA kan onderschrijven maar dat ze niet kan uitsluiten dat er in de toekomst nog een lagere grens voor de controleerbaarheid nodig zal zijn om de veiligheid van het elektriciteitssysteem te kunnen waarborgen. Tevens vraagt Elia aan de Vlaamse Nutsregulator om te streven naar maximale interregionale afstemming van drempels, definities en principes en om hierover het gesprek aan te gaan met de energieregulators van de andere regio's.

Uitzonderingen en vrijstellingen

Febeg geeft aan dat een energieopslagsysteem dat specifiek wordt ingezet voor het verhogen van de zelfconsumptie en peak-shaving eveneens zou moeten worden vrijgesteld van verplichte telecontrole omdat deze geen risico vormen voor netcongestie. Febeg heeft begrip dat de netbeheerder dan wel de nodige garanties moet krijgen dat het gedrag van de batterij voorspelbaar en begrensd is; dit kan bereikt worden via een verklaring op eer dat het energieopslagsysteem het contractueel vermogen van de aansluiting niet verhoogt en bovendien een EMS voorziet in lokale vermogenscontrole. Ook ODE formuleert een gelijkaardige vraag hieromtrent.

Mitigerende bepalingen en toepassing op bestaande installaties

Bnewable stelt voor om voor bestaande installaties de huidige grens van 400 kVA te behouden. Het argument hiervoor is dat de betrokken installaties immers oorspronkelijk aangesloten zijn op basis van een netstudie door de netbeheerder, en binnen de voorwaarden van het toen geldende regelgevend kader.

Febeliec merkt op dat bij de uitbreiding van telecontrole naar bestaande aansluitingen die zich in een congestiegevoelige zone bevinden het niet duidelijk is hoe deze zones zijn gedefinieerd en dat deze ook doorheen de tijd evolueren. Dit kan volgens Febeliec leiden tot een onduidelijk en onstabiel kader met belangrijke kosten voor netgebruikers. Febeliec vraagt daarom met aandrang dergelijke aanpassingen niet dan wel in zeer extreem zeldzame situaties toe te passen.

Wat de invoering van telecontrole voor bestaande eenheden betreft geeft Febeliec aan dat dit in principe onaanvaardbaar is, omdat deze niet altijd aan deze verplichting kunnen voldoen. Een retroactieve mogelijkheid tot modulering kan namelijk leiden tot een aanzienlijke impact op de

installaties en processen. Bijkomend wordt opgemerkt dat het voorzien van een standaard vrijstelling voor bepaalde installaties op zich niet voldoende is. De mogelijkheid wordt gelaten aan de netbeheerder om deze bestaande installaties alsnog te onderwerpen aan verplichte modulering, waarbij de netgebruiker blindelings zal moeten vertrouwen op de analyse van de netbeheerder, die evenwel de technische en operationele beperkingen van de installaties van de netgebruikers niet of minstens onvoldoende kent.

Febeliec apprecieert dat de netbeheerder de kosten zal moeten dragen voor een retroactieve aanpassing van de installaties van de netgebruikers. Dit zet immers een eerste rem op oneigenlijk gebruik van deze mogelijkheid. Evenwel zouden dergelijke kosten voor de netbeheerder gewoon worden doorgerekend in de nettarieven waardoor dit niet noodzakelijk leidt tot lagere systeemkosten.

YUSO geeft aan de mitigerende bepalingen te steunen, maar vraagt te verduidelijken hoe de termijn voor de inwerkingtreding van deze bepaling juridisch afgebakend wordt, en op welke wijze eigenaars van opslaginstallaties tijdig geïnformeerd worden over het al dan niet van toepassing zijn van de vrijstelling op hun specifieke installatie. YUSO stelt voor om een verplichting op te nemen dat de DNB verplicht moet worden om binnen zes maanden na inwerkingtreding van de gewijzigde bepalingen een individuele kennisgeving te bezorgen aan alle eigenaars van opslaginstallaties boven de drempelwaarde.

Verder onderschrijft YUSO de logica van de standaard vrijstelling voor nieuwe eenheden met een individueel vermogen onder de 100 kVA, maar merkt op dat de formulering aanleiding kan geven tot strategische splitsing van installaties.

Ook Fluvius formuleerde een gelijkaardige opmerking over de strategische splitsing en acht het daarom aangewezen dat bijkomende productie-eenheden of energieopslagsystemen achter een aansluiting die reeds onderworpen is aan verplichte telecontrole, in principe mee onder die telecontrole vallen, en dat eventuele uitzonderingen strikt beperkt blijven tot technisch aantoonbare onhaalbaarheid.

2.1.2. Reactie Vlaamse Nutsregulator

Drempelwaarde van 100 kVA voor opslaginstallaties

Wat de grenswaarde van 100kVA betreft erkende de Vlaamse Nutsregulator in het consultatiedocument dat ook andere drempelwaarden mogelijk zijn en nodigde daarom de marktpartijen uit om hun feedback te geven op de voorgestelde grens. In dit opzicht dankt de Vlaamse Nutsregulator alle marktpartijen voor de feedback en de voorgestelde alternatieven.

Op basis van de ontvangen consultatiereacties beslist de Vlaamse Nutsregulator om de vermogensgrens die geldt voor de verplichting van telecontrole voor opslagsystemen van 100 kVA naar 250 kVA te verhogen. Vanaf een vermogen van 250 kVA worden opslaginstallaties immers steeds op het middenspanningsdistributienet aangesloten wat resulteert in een duidelijke situatie voor het al dan niet onderwerpen aan telecontrole. In lijn met deze aanpassing schrappen we tegelijk de uitsluiting voor laagspanningsaansluitingen.

Het verhogen van de drempelwaarde naar 250 kVA neemt niet weg dat op een later tijdstip kan overwogen worden om voor te stellen om de grens nog te verlagen indien bijkomende analyses erop zouden wijzen dat een verlaging noodzakelijk is om de operationele veiligheid te garanderen.

Uitzonderingen en vrijstellingen

De Vlaamse Nutsregulator begrijpt de achtergrond van het standpunt over het voorzien van een uitzondering voor opslaginstallaties uitgerust met een EMS systeem, maar wenst aan te geven dat de respectievelijke toepassingsgebieden van marktgebaseerde flexibiliteit en technische flexibiliteit hierbij in beschouwing moeten genomen worden. Technische flexibiliteit kan enkel worden toegepast in buitengewone omstandigheden, waarin marktflexibiliteit niet (meer) voorhanden is. De netbeheerder moet de noodzakelijke flexibiliteit prioritair marktgebaseerd aankopen. Marktflexibiliteit gaat in dit kader uit van een vrijwillige, en aldus niet gegarandeerde, deelname (voor alle type installaties), dit in tegenstelling tot het toepassingsgebied van technische flexibiliteit.

De Vlaamse Nutsregulator erkent dat opslagsystemen netproblemen kunnen helpen oplossen, maar merkt op dat in situaties waar de inzet van technische flexibiliteit noodzakelijk is, het (mogelijk) doorgaans netontlastend effect van opslagsystemen echter te weinig garantie biedt voor de netbeheerder dat op deze momenten effectief het gewenste gedrag vertoond wordt.

De Vlaamse Nutsregulator heeft evenwel begrip voor de vraag naar niet-fysieke oplossingen. Om die reden heeft de Vlaamse Nutsregulator voorgesteld om de technologiekeuze voor telecontrole te verruimen zodat niet steeds een fysieke telecontrolekast nodig zou moeten zijn. De Vlaamse Nutsregulator ziet de verruiming van technologiekeuze alleszins als een belangrijke maatregel om samen te beschouwen met de verlaging van de vermogensgrens. Dit laat de netbeheerder toe om alternatieve, niet-fysieke oplossingen uit te werken, die voldoende robuust zijn in verhouding tot de operationele risico's gelinkt aan de installatie van de netgebruiker.

In navolging van de consultatiereacties vindt de Vlaamse Nutsregulator het zinvol om dit laatste aspect nog expliciet op te nemen in het artikel, en voegt het daarom nog een bijkomende bepaling toe aan het artikel:

"De elektriciteitsdistributienetbeheerder stemt de keuze van de uitvoeringsvorm van telecontrole af op het risicobeheer binnen zijn netbeheer en de potentiële impact op de operationele veiligheid."

Mitigerende bepalingen en toepassing op bestaande installaties

Ook met betrekking tot de mitigerende bepalingen is het belangrijk om aan te geven dat, op basis van de ontvangen consultatiereacties, de Vlaamse Nutsregulator beslist om de vermogensgrens die geldt voor de verplichting van telecontrole van 100 kVA naar 250 kVA te verhogen.

Wat de congestiezones betreft erkent de Vlaamse Nutsregulator dat een duidelijke afbakening wenselijk is en dat hun evolutief karakter hier niet toe bijdraagt, maar wijst er op dat deze eigenschappen inherent zijn aan de congestieproblematiek. Daarnaast begrijpt de Vlaamse Nutsregulator de bezorgdheid over de toepassing van telecontrole bij bestaande eenheden. Om die reden vermeldt het artikel dat de netbeheerder slechts kan beslissen om een verplichte modulatie toch op te leggen indien dit noodzakelijk is voor de operationele veiligheid en indien dit op een technisch-economisch efficiënte manier kan. Met deze bepaling wil de Vlaamse Nutsregulator vermijden dat deze mogelijkheid oneigenlijk gebruikt wordt, en enkel wordt toegepast wanneer het noodzakelijk is. De Vlaamse Nutsregulator heeft gezocht naar een evenwichtige en praktisch werkbare manier om dit principe af te dwingen, waar de voorgestelde bepalingen het resultaat van zijn. Een case-by-case evaluatie door de Vlaamse Nutsregulator is in praktijk niet haalbaar.

De Vlaamse Nutsregulator voorziet daarnaast in een bijkomende bepaling, waarin de mogelijkheid wordt gegeven aan de netbeheerder om in onderling overleg met de netgebruiker - in afwijking van de algemene bepalingen in het artikel - een gemotiveerde aanvraag tot afwijking van de verplichte voorziening van telecontrole in te dienen bij de Vlaamse Nutsregulator, indien de voorziening van telecontrole in specifieke gevallen technisch-economisch onevenredig zou zijn. De vermelding van een onevenredig karakter beoogt situaties die verder gaan dan loutere inefficiëntie, en dat de bepaling bedoeld is voor uitzonderlijke situaties, gezien de case-by-case evaluatie door de Vlaamse Nutsregulator die eraan gekoppeld is.

De Vlaamse Nutsregulator erkent verder ook de nood aan goede informatiedoorstroming naar de markt wat betreft het geldend regelgevend kader. De Vlaamse Nutsregulator ziet de distributienetbeheerder als de centrale spil in de communicatie met netgebruikers. Om die reden verplicht de Vlaamse Nutsregulator via zijn wijzigingsbeslissing een eenmalige kennisgeving door de netbeheerder aan de netgebruikers op te leggen over de mogelijke implicaties van de wijzigingen aan artikel 2.2.54 op hun installaties. Gezien het eenmalig en op korte termijn vergankelijk karakter van dergelijke bepaling, lijkt het de Vlaamse Nutsregulator niet zinvol om hiervoor een bepaling op te nemen in het TRDE zelf.

De Vlaamse Nutsregulator erkent het gevaar van strategische splitsing. Om die reden wordt de vermogensgrens in de uitzonderingsbepaling voor nieuwe, kleine installaties op een aansluiting waar al telecontrole verplicht is, verlaagd naar 25 kVA. De bepaling wordt ook vervolledigd met situaties waarbij net die kleine, toegevoegde installatie ervoor zorgt dat een drempelwaarde wordt overschreden. De grens van 25 kVA stemt overeen met de grens in het TRDE voor een eenvoudige aansluiting. Op die manier wordt ook het basisprincipe achter het artikel niet ondergraven. Installaties van een netgebruiker die technisch-functioneel als één geheel uitgebaat worden, worden hierbij beschouwd als één elektriciteitsproductie-eenheid respectievelijk energieopslagsysteem. De Vlaamse Nutsregulator wenst de situatie op te volgen of onder deze voorwaarden nog strategisch gedrag zou optreden.

2.2. Verruiming van de technologiekeuze voor telecontrole

De wijzigingen met betrekking tot de verruiming van de technologiekeuze voor telecontrole werden algemeen positief onthaald.

Voor de reacties van de Vlaamse Nutsregulator op de specifieke opmerkingen verwijzen we graag naar het Excelbestand in bijlage.

2.3. Introductie van bepalingen omtrent de niet-beschikbaarheidsplanning

2.3.1. Overzicht van de belangrijkste reacties

Omtrent de bepalingen inzake de niet-beschikbaarheidsplanning heeft de Vlaamse Nutsregulator reacties ontvangen van Fluvius, Elia, YUSO en Infrabel.

Fluvius ondersteunt de verdere uitwerking van niet-beschikbaarheidsplanning als instrument voor netbeheer, maar pleit ervoor om dit kader eenvoudig, doelgericht en handhaafbaar te houden, en overmatige complexiteit te vermijden.

Elia verwelkomt de introductie bepalingen omtrent de niet beschikbaarheidsplanning en de maximale alignering met het TRPV, maar betreurt Elia dat de bepalingen SA nog niet werden meegenomen.

YUSO geeft aan de introductie van bepalingen omtrent de niet-beschikbaarheidsplanning te ondersteunen, maar formuleerde een aantal aandachtspunten.

Infrabel is verheugd dat in de bepalingen met betrekking tot de niet-beschikbaarheidsplanning gepleit wordt voor een overleg tussen de distributienetbeheerders, de transmissienetbeheerder en alle geïnteresseerden. Op het tractienet spoor zijn immers installaties aanwezig die achterliggend op het Elia-net zijn aangesloten, en installaties die achterliggend op de distributienetten zijn aangesloten, gezien het tractienet spoor zowel koppelingen heeft op het Elia-net en de distributienetten. Het zou goed zijn, mochten hiervoor dezelfde procedures van toepassing zijn.

2.3.2. Reactie VNR

Wat betreft de bepalingen met betrekking tot de dagelijkse programma's opteerde de Vlaamse Nutsregulator voor een transparante beschrijving van de daadwerkelijke verplichtingen die op vandaag gelden ten aanzien van de distributienetgebruikers, rekening houdend met het engagement van de netbeheerders voor de korte/middellange termijn. Dit neemt niet weg dat de Vlaamse Nutsregulator zal waken over een tijdige actualisering van het TRDE wat betreft bepalingen inzake de programmering.

Voor de reacties van de Vlaamse Nutsregulator op de andere specifieke opmerkingen verwijzen we graag naar het Excelbestand in bijlage.

3. Finaal overzicht van wijzigingen ten opzichte van geconsulteerde tekst

Voor de volledigheid geven we nog een finaal overzicht van alle wijzigingen die werden aangebracht aan de geconsulteerde tekst. Deze wijzigingen zijn de volgende:

- In §1 van Art. 2.2.54 wordt in het vierde punt de drempelwaarde voor het totaal geaggregeerd vermogen van (een) energieopslagsyste(e)m(en) aangesloten op een aansluiting gewijzigd van 100 kVA naar 250 kVA;
- In §1 van Art. 2.2.54 wordt in het tweede lid een expliciete verwijzing toegevoegd naar het tractienet spoor zoals gedefinieerd in artikel 2, 42° van de federale elektriciteitswet;
- In §2 van Art. 2.2.54 wordt in de zin "Verplichte telecontrole zoals bedoeld in §1 is ook niet van toepassing op installaties achter een aansluiting op het laagspanningsdistributienet." geschrapt;
- In §3 en §4 van Art. 2.2.54 worden alle drempelwaardes voor de totaal geaggregeerde vermogens gewijzigd van 100 kVA naar 250 kVA;
- In §5 van Art. 2.2.54 worden de drempelwaardes voor de individuele vermogens gewijzigd van 100 kVA naar 25 kVA. Bovendien wordt de verwijzing naar de 'elektriciteitsproductie-eenheden' en 'energieopslagsystemen' geherformuleerd naar het enkelvoud en wordt ook

de zinsnede “of indien door de toevoeging de drempels van §1 worden overschreden” toegevoegd;

- Er wordt een nieuwe paragraaf 8 toegevoegd, die luidt als volgt:

“In geval van een verplichte voorziening van telecontrole kan de elektriciteitsdistributienetbeheerder alsnog een gemotiveerde aanvraag tot afwijking indienen bij de Vlaamse Nutsregulator na het bereiken van een akkoord tussen de betrokken elektriciteitsdistributienetgebruiker en elektriciteitsdistributienetbeheerder wat betreft de technisch-economische onevenredigheid van de implementatie van telecontrole.”

- Er wordt een nieuwe paragraaf 9 toegevoegd, die luidt als volgt:

“De elektriciteitsdistributienetbeheerder stemt de keuze van de uitvoeringsvorm van telecontrole af op het risicobeheer binnen zijn netbeheer en de potentiële impact op de operationele veiligheid.”

- In Art. 2.2.54 wordt elke verwijzing naar ‘techno-economisch’ gewijzigd naar ‘technisch economisch’.

4. Bijlage

Overzicht van de tijdens de publieke consultatie ontvangen reacties van de belanghebbenden, met weergave van de wijze waarop we hiermee zijn omgegaan met het oog op de finale beslissing tot wijziging van het TRDE.